

Mevsimleri Yaz

– Nevm Karahan · 03 Eylül 2010

Gelme /
Sen mevsimleri hep yaz olan şehrin adamısın
Yaşayamazsın kışlarımda
Üşürsün rüzgârında hüznümün
Buza durur bakışların bakışlarımda
Sevdaları sancılı
Ayrılıkları acı
Dalgaların melodisi yabancı gelir
Sazının telinde yarım kalır türkün
Sus kesilir yıldızlı coşkuların
Sen gelirsen / yazların gelmez peşinden
Çağırma /
Yönü hüzne dönük camların arkasında
Mevsimleri hep yaz dokulu adam
Adının buğusunda ıhlamur kokusu
Seslendikçe gönlümün iklimsiz düşlerine
Sürükleniyor aklım ardın sıra
Yara alıyor sevdalar / vuslatın densiz gidiş gelişlerinde
Çağıracaksan
Önce sor gönül köşkünün bekçilerine
Gözlerimin tanıdık izleri gözlerinde durur mu hala
Sana bırakmam /
Gözyaşlarımı silmek, yakar ellerini ateşler
Bulaşınca çiy tanesi kirpiğine
Yağmur toplar bulutların
İslanır avuç içlerin, heyelana dönersin
Toprakların sürüklenir çiçeksiz uçurumlara
Duygusu buruk
Rengi yabancı gelir bu hüznün / kucaklayıp sevemezsin
Yeni baştan yazamazsın yazımı
Yüzün düşer ayrılığa, yüzüme bakamazsın
Yorulma /
Henüz duvarlarına ulaşmadan...
Yürüdüğün yollar geri çağırıyor seni
Hedefinde ölümler de var / gelme

Baharın küçük ayakları geçer saçlarından
Yıldızlar kıskanır
Dileklerimi de asmıyorum kaç zamandır
Bu zamanlar, başımın omzunu aradığı zamanlar
Uçurumdan düşerken sinene düştüğüm anlar
Sen benden habersiz /
Sen mevsimi hep yaz olan şehrin adamı
Kaleler yükseliyor her gün / artık seni göremiyorum.